

Gretigheid speelt ljeppers parten

De verwachtingen bij het talrijke publiek en de ljeppers waren hooggespannen. Waargemaakt werden ze niet. Met Erwin Timmerarends als verrassende NFM-winnaar als gevolg.

EDWIN FISCHER

Nog niet eerder in de rijke geschiedenis van de Nationale Fierljeppermanifestatie, beter bekend als de NFM, stonden er zaterdag achttien senioren op de grote schans tijdens de finaleavond. Dat aantal had gedurende de dag voldaan aan de limiet van 17 meter.

Het beloofde daardoor een waar spektakelstuk te worden. De toeschouwers in de welhaast uitpuilende Heidenskipster fierljepparena gingen er dan ook eens goed voor zitten. Met perfect weer en alle toppers present moest het wel een happening worden.

Dat werd het uiteindelijk maar voor een man: Erwin Timmerarends. De polsstokverspringer uit Montfoort kon niet anders dan tot de beste fierljepper van de dag uitgeroepen te worden. Hij sprong in de eerste poging van de finalesessie al 20,40 en verbeterde zich in de derde ronde ook nog eens: 20,46.

Hij troefde daarmee alle kanonnen uit zowel het Friese als Hollandse kamp ruimschoots af en kon zijn geluk niet op. „Vorig jaar kon ik de finale niet springen. Die werd toen verschoven naar de zondag en uit geloofsovertuiging moest ik toen afzeggen. Daarom is deze winst extra speciaal”, zei Timmerarends.

Omdat Laurens Lekkerkerker met 19,62 tweede werd en Jaco de Groot (19,32) het bronzen NFM-hangertje kreeg omgehangen, bleef er voor de

Bart Helmholt had niet het vertrouwen dat hij andere jaren altijd had. FOTO NIELS DE VRIES

Friese toppers niets anders over dan gefrustreerd toekijken bij de huldiging.

Nard Brandsma was nog het meest van slag, al was dat bij de welhaast nimmer sportemoties tonende Workumer alleen in woorden merkbaar. Brandsma: „Ik stean hjir enoarm te balen. En dat doch ik ek moarn noch wol en miskien moandei ek. Pas as ik der wer in lekkere training opsitten ha, sil dat gefoel wer fuortgean.”

De leider van de FLB-competitie en dit seizoen zo constant presterende atleet had zich tijdens de kwalificatie nog met twee vingers in de neus met een sprong van 19,95 als beste voor de finale geklasseerd.

Friese toppers mogen toekijken bij de huldiging

Dat prestaties uit het verleden ook in het fierljeppen geen garantie voor de toekomst zijn, werd voor Brandsma pijnlijk duidelijk tijdens de avondsessie. Hij overleefde dankzij twee niet gelukte pogingen niet eens de schifting, waarna de beste acht ljeppers nog twee pogingen kregen om de felbegeerde titel te pakken.

„Te gretich, ik woe fiersten te

graach”, oordeelde Brandsma. „Yn de earste sprong gie it krekt mis, dat wie domme pech. Dan moast it yn dy twadde poging sjen litte en wolst dat ek foar al dat publyk. En dan sjochst dat Erwin wint mei 20,46. Eltsenien fan de toppers kin dat springe. Ik ek. Dan litst in titel glippe, hear.”

Bij Bart Helmholt, de titelverdediger, was het verhaal hetzelfde als bij zijn Reset-teamgenoot. De Burgumer overleefde de schifting nog wel, maar kon op de schans waarop hij eerder dit seizoen het Nederlands record aanscherpte tot 21,64 verder niet imponeren.

„Ek te gretich”, bevestigde Helmholt. „Pas de lêste sprong wie tech-

nysk goed, mar dat is fiersten te let. En ik ha no net it fertrouwen dat ik oare jierren altyd hie. Doe wist ik dat ik it yn in lêste sprong ek gewoan nog winne koe. No tink ik ‘it soe kinne’.”

Oane Galama was met een vierde plaats de beste Fries. Ondanks zijn eigen matige wedstrijd had hij genoten. „De bulte siet tsjokfol, de sfeer wie machtich. Dêr kin ik enoarm fan genietsje”, aldus de in september voor drie jaar naar Nieuw-Zeeland vertrekkende Galama. „It sil wol net myn lêste NFM west hawwe, mar wol de lêste weryn’t meidochst om ‘e prizen. Dan is it skande dat ik net win, want dy 20,46 hie der wol ynsitten.”